

§ 63 Arvoden för kyrkligt förtroendevalda

BERTIL MURRAY:

Ordförande! Vi vill å det starkaste uppmana kyrkomötet att bifalla motion 2017:8. De orden är inte mina utan de är Svenska Kyrkans Ungas och dess förbundsstyrelses. Det läste ni, om ni läste noggrant i Kyrkans tidning i förra veckan. Jag sällar mig till denna önskan om bifall och fortsätter läsa i utdrag så långt jag hinner från deras skrivning: ”Vi vill å det starkaste uppmana kyrkomötet att bifalla motion 2017:8 samt göra om bidragssystemet så att kyrkomötesledamoten väljer mellan de två former av ekonomisk ersättning som finns idag” ... ”Summan som betalas ut”, skriver Svenska Kyrkans Unga, ”till de bäst betalda ledamöterna efter varje kyrkomöte är anmärkningsvärt stor. Utöver den ekonomiska ersättningen får alla ledamöter ett eget hotellrum på förstklassiga hotell betalt. Varför ska idealiteten ersättas med så höga summor pengar? Vi måste komma tillbaka till grunden för vårt engagemang. Ska engagemanget i kyrkoråd, stiftsfullmäktige och kyrkomöte vara ett extraknäck, eller ska vårt engagemang grundas i att vi tror på en kyrka med Jesus Kristus i centrum? Idealitet är en av grundstenarna i Svenska Kyrkans Unga. Över hela landet finns det förtroendevalda, som på helt ideell basis engagerar sig för organisationen. Lokalavdelningsordföranden, distriktsstyrelse, förbundsstyrelseledamöter, årsmötesombud – ingen av dessa får betalt. Med några få undantag är Svenska Kyrkans Unga en organisation som är helt ideell. Det tror vi på. Den längtan och det driv som finns bakom ett ideellt engagemang är det som ger viljan att förändra. Där tror Svenska Kyrkans Ungas förbundsstyrelse att Svenska kyrkan har mycket att ta efter. Det är i kyrkomötet det måste börja.”

Den här debattartikeln är alltså underskriven av hela Svenska Kyrkans Ungas förbundsstyrelse. Nu tror jag inte att kyrkomötet låter sig påverkas av Svenska Kyrkans Unga, åtminstone inte i den här frågan, men jag tycker ändå att det är notabelt hur ungdomsorganisationer i Svenska kyrkan argumenterar och resonerar.

Bifall till motion 2017:8.

SUZANNE FREDBORG:

Ordförande! Jag talar för utskottet. Det känns ju lite tufft efter Bertil Murrays anförande, men ändå. Utskottet hade en ingående diskussion i det här ärendet och utskottets överväganden framgår av utsända handlingar.

För mig återstår därför bara att yrka bifall till utskottets förslag att yrka avslag på motion 2017:8.

BERTIL MURRAY (REPLIK):

Jag noterar bara att det finns en skillnad i uppfattning mellan det i ålder varande betydligt äldre kyrkomötet och det betydligt yngre Svenska Kyrkans Unga. Man kan fundera vad det betyder för framtiden.

JERRY ADBO:

Ordförande! Vi diskuterade det här ärendet i utskottet. Om man tittar i de förslag som läggs fram i motion 2017:8 som Bertil Murray hänvisar till handlar det om, att vi hittar andra former i stället för ekonomisk ersättning för personer med förtroendeuppdrag. Det är inte helt enkelt att lösa det på det sättet. Jag är mycket för ideellt arbete och är själv volontär förutom att jag också är förtroendevald i min hemförsamling. Tanken är ju inte att vi ska tjäna pengar på att vara engagerade, volontärer och aktiva i Svenska kyrkan. Det är inte poängen. Ett arvode tjänar ju mer som en

slags ekonomisk ersättning för den tid som går åt för förtroendevalda, till exempel sätta sig in i frågor, delta på vissa sammanträden men också läsa in sig i material. Det är naturligtvis en del av fritiden som vi förvisso måste offra själva utan att begära någon ersättning för, men en viss ersättning är bra. Här menar ju också Bertil att man kunde ersätta dessa ekonomiska ersättningar med till exempel utbildning, studiebesök, resor och annat, men det är ju en tillgänglighetsfråga. Vilka har möjlighet att delta i den typen av aktiviteter? Det kanske inte är alla som har den möjligheten. Då tänker jag på människors privatsituation, livssituation, familjesituation och så vidare. Därför är det rimligt att hitta en annan typ av kompensation.

Och åter igen, nomineringsgruppen har också ett ansvar för utbildning och kompetensutveckling för att man ska skulle klara uppdraget. Men det är också viktigt att komma ihåg att även icke-kompetenta personer, medlemmar i Svenska kyrkan, har rätt att faktiskt ställa upp och bli förtroendevalda i vår kyrka. Det gäller även alla lekmän. Vi kan inte börja ställa krav på att man ska kunna en massa saker för att vara förtroendevald, utan tillräckliga kunskaper för att klara mitt uppdrag borde räcka.

Jag yrkar bifall till utskottet och därmed avslag på motion 2017:8.

BERTIL MURRAY (REPLIK):

Jag uppfattar i det sista inlägget som du har här, att det ändå finns en liten öppning i mån av förståelse för att det här kanske är en fråga som inte är slutdebatterad utan som man behöver återkomma till. Man kan påminna sig om, att det inte är så väldigt många år sedan den här förändringen gjordes, där samma ledamot ges rätten både till ersättning för förlorad arbetsinkomst och till arvode. Det är ju inte en helt självklar eller enkel konstruktion som man har. Det är den som kan sticka i ögonen lite grand också.

JERRY ADBO (REPLIK):

Det som du tar upp, Bertil, är en jätteviktig fråga. Vi ska vara medvetna om, att alla deltar vi här på olika villkor. Några av oss är anställda i kyrkan och har därmed inget lönebortfall utan att det kan sägas ligga i uppdraget eller i anställningen att faktiskt finnas här. Andra av oss måste helt enkelt ta ut semester, om vi inte får tjänstledigt, vilket vi inte längre har något lagligt stöd för när man genomför den här typen av uppdrag. Det har jag fått göra flera gånger, eftersom det ligger i mitt intresse att kunna delta här. Ibland som nu har jag också förlorad arbetsförtjänst. Det är ju inte så att man ska gå med någon större vinst av att vara här, det är inte det jag pratar om, men heller inte med förlust för att kunna utföra uppdraget. Då hamnar vi i en demokratisk fråga. Vilka kan och har möjligheter ekonomiskt att delta i Svenska Kyrkans beslutande organ? Det är en viktig fråga.

BERTIL MURRAY (REPLIK):

I den frågan att man inte ska gå med ekonomisk förlust är vi helt överens. Jag hoppas att den här diskussionen ska kunna fortsätta vid något kommande kyrkomöte inom en inte alltför lång framtid. Jag vet ändå att det ersättningsystem som vi har sticker i ögonen på en del människor, och det är uppenbart att det sticker i ögonen på Svenska Kyrkans Unga. Jag hoppas, att frågan aktualiseras igen.

JERRY ADBO (REPLIK):

Jag tycker alltid att vi ska hålla frågor om demokrati levande i Svenska kyrkan, helt klart. Sedan är ju arvudet inte av den digniteten att vi vill ha ett uppdrag bara för arvudets skull. Det är en ringa ersättning och den är ganska rimlig, skulle jag vilja påstå. Men absolut, jag är för att fortsätta dialogen om demokrati och öppenhet. Tack.

EVELINA JOHANSSON:

Jag är så glad för att inte vara ett dugg orolig för att inte kunna hålla mina tre minuter. Jag bara uppfattade Jerry nyligen som att det antyddes att den som var kyrkligt anställd kunde vara på kyrkomötet i sin tjänst. Så är det kanske för biskoparna, men det är väl inte så för någon annan, att vi får åka hit på arbetstid? Att man måste ta ledigt för sin anställning gäller väl oavsett vilken arbetsgivare vi har, men det i sig innebär ju inte, skulle jag säga, något argument mot att det är konstigt att man dubbelkompenseras. Bara ett litet frågetecken eller, om man så vill, förtydligande kring detta. Tack.

ORDFÖRANDE KARIN PERERS:

Jag bedömer att det är en sakfråga som vi knappast kan ta här i debatten. Det är säkert så, att det ser olika ut med pastoratens generositet vad gäller deltagande i kyrkomötet för er som är präster. Jag kan som kyrkomötesordförande säga, att jag när vi har barnaktiviteter hemma gärna sover på Folkets hus golv i sovsäck, och jag är ganska tacksam att jag inte gör det under kyrkomötet.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 130.